

**กฎหมายล้มละลายของสหรัฐอเมริกา
(เฉพาะ Chapter 11 และ Chapter 7)**

**ภายใต้โครงการสารสนเทศยานยนต์
ปีงบประมาณ 2552**

**เสนอ
สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
กระทรวงอุตสาหกรรม**

**จัดทำโดย
สถาบันยานยนต์
สิงหาคม 2552**

กฎหมายล้มละลายของสหรัฐอเมริกา

(เฉพาะ Chapter 11 และ Chapter 7)

ในช่วงที่ผ่านมา ตั้งแต่เกิดภาวะวิกฤตเศรษฐกิจครั้งสำคัญอันเนื่องมาจากปัญหาหนี้สินด้อยค่า (Sub-prime) ในสหรัฐอเมริกา ส่งผลให้เกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ จนทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจต้องประสบปัญหา เริ่มต้นจากภาคการเงินและการธนาคาร ที่ทำให้สถาบันการเงินเก่าแก่ทั้งในสหรัฐอเมริกา ยุโรป และในภูมิภาคต่างๆ ทั่วโลกต้องปิดกิจการลง และต่อมาเริ่มลุกลามสู่ภาคการผลิต และหนึ่งในนั้นคือ บริษัท General Motor Corporation ผู้ผลิตรถยนต์ที่เคยเป็นรายใหญ่ที่สุดของโลก ซึ่งกรณีนี้อยู่ในความสนใจของสังคมทั่วไป เนื่องจากเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ มีมูลค่าสูง รวมถึงมีผลกระทบต่อผู้เกี่ยวข้อง ทั้งพนักงานในบริษัท ผู้ผลิต ชิ้นส่วนยานยนต์ Dealer และกิจกรรมที่ต่อเนื่องอื่นๆ โดย GM ได้ยื่นต่อศาลสหรัฐอเมริกาเพื่อฟื้นฟูกิจการ ตาม ส่วนที่ 11 (Chapter 11) แห่งกฎหมายล้มละลาย และล่าสุดได้แบ่งแยกทรัพย์สินเป็น 2 ส่วน ส่วนหนึ่ง หลุดพ้นจากการฟื้นฟูกิจการและสามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ และอีกส่วนหนึ่งอยู่ระหว่างกระบวนการเพื่อทำการจำหน่ายทรัพย์สินต่อไป

เนื่องจากกฎหมายล้มละลายของสหรัฐอเมริกา มีทั้งส่วนที่เหมือนและต่างจากกฎหมายล้มละลายของไทย บทความนี้จึงได้สรุปขั้นตอนและวิธีการของกฎหมายดังกล่าว

1. กฎหมายของสหรัฐอเมริกา

1.1 กระบวนการ

กฎหมายล้มละลายของสหรัฐอเมริกา (Bankruptcy Code) ได้ประกาศใช้เมื่อปี 1987 โดยเป็นกฎหมายในหัวข้อที่ 11 ของกฎหมายสหรัฐอเมริกา (United State Code) ซึ่งได้มีการปรับปรุงหลายครั้งเพื่อใช้เป็นกฎหมายในการปกครองกรณีล้มละลายต่างๆ โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน และกฎในการดำเนินการที่ชัดเจน โดยในแต่ละ District จะมีศาลเพื่อพิจารณากรณีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการล้มละลาย โดยทั่วไปกระบวนการล้มละลายมักดำเนินการนอกศาล เว้นแต่กรณีของส่วนที่ 7 12 หรือ 13 และส่วนที่ 11 ที่จะมีการดำเนินคดีในศาล และในบางกรณีจะมี Trustee เป็นผู้ดูแลคดี

ในกระบวนการล้มละลายนั่น ลูกหนี้จะเข้ามาเกี่ยวข้องกับกระบวนการศาลได้อย่างจำกัด ปกติแล้วลูกหนี้ไม่ต้องไปปรากฏในศาล และไม่ต้องไปพบผู้พิพากษา เว้นแต่จะมีการโต้แย้ง หรืออาจมีเพียงการประชุมเพื่อหารืออย่างไม่เป็นทางการเท่านั้น

วัตถุประสงค์ของการประกาศใช้กฎหมายดังกล่าวเพื่อให้ลูกหนี้สามารถเริ่มต้นใหม่โดยไม่ต้องแบกภาระหนี้เดิม “Fresh start from burdensome debt” ด้วยการปลดภาระบางประเภทของลูกหนี้ และป้องกันไม่ให้เจ้าหนี้มาขัดขวางการเก็บหนี้ของลูกหนี้

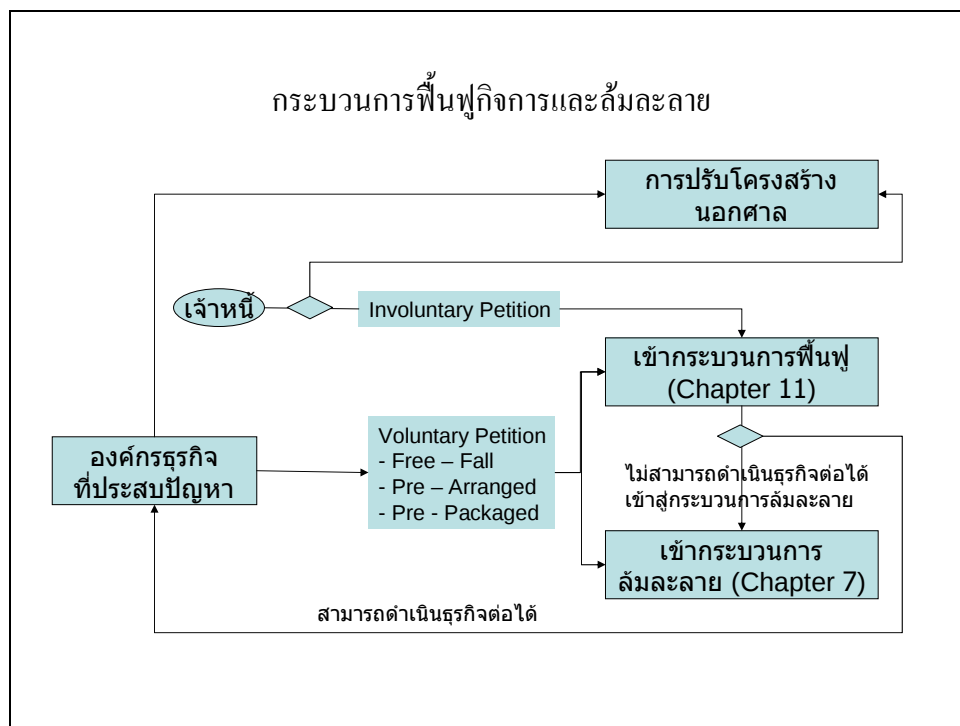
ในกฎหมายดังกล่าวกำหนดลักษณะการล้มละลาย 6 ประเภท ได้แก่

1. Chapter 7 สำหรับประเภทองค์กรธุรกิจ
2. Chapter 13 สำหรับบุคคลธรรมดา
3. Chapter 11 สำหรับองค์กรธุรกิจซึ่งประสงค์จะดำเนินธุรกิจต่อ และจะชำระหนี้ให้เจ้าหนี้
4. Chapter 12 สำหรับเกษตรกร ซึ่งจะต้องมีการพิทักษ์รายได้เพื่อการครองชีพแก่ลูกหนี้
5. Chapter 9 สำหรับหน่วยงานท้องถิ่น (Municipality)
6. Chapter 15 สำหรับกิจการที่มีธุรกิจอยู่ในสหรัฐอเมริกาและในต่างประเทศ (Cross Border)

ส่วน Chapter อื่นๆ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับกระบวนการต่างๆ ซึ่งการศึกษาในฉบับนี้ จะกล่าวถึงเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์กรธุรกิจ คือ Chapter 11 และ Chapter 7 เท่านั้น

1.2 Chapter 11

ส่วนที่ 11 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีการปรับโครงสร้างองค์กร โดยลูกหนี้ต้องการดำเนินธุรกิจต่อไป และจะจ่ายชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ ซึ่งกระบวนการนี้จะช่วยผ่อนคลายภาระของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ปกติแล้ว กระบวนการนี้มักเรียกว่าเป็นการปรับโครงสร้างองค์กร (Reorganization)

กระบวนการเริ่มจากการยื่นคำขอต่อศาลล้มละลายในท้องที่ ซึ่งอาจยื่นโดยความสมัครใจของลูกหนี้ (Voluntary Petition) หรือโดยเจ้าหนี้ (Involuntary Petition) ตามมาตรา 301 และ 303 หากเป็นการยื่นโดยลูกหนี้สามารถดำเนินการได้ 3 แบบ คือ

- Free – Fall ลูกหนี้ประสงค์จะยื่นคำร้องเอง เพื่อให้เกิด Automatic Stay แล้วจึงจัดทำแผนปรับโครงสร้าง
- Pre – Arranged ลูกหนี้จะทำการตกลงกับเจ้าหนี้ โดยให้เจ้าหนี้อนุมัติแผนก่อน
- Pre-Packaged ลูกหนี้จะตกลงกับเจ้าหนี้ทั้งหมดเพื่อจัดทำแผนทางธุรกิจให้พร้อมก่อนที่จะยื่นคำร้องต่อศาล

ทั้งนี้ ลูกหนี้จะต้องยื่นคำร้องพร้อมกับ 1) แผนการบริหารทรัพย์สินและหนี้สิน 2) แผนรายได้และค่าใช้จ่าย 3) แผนการบริหารสัญญาและเช่าซื้อที่ยังไม่หมดอายุ 4) งบการเงิน พร้อมด้วยข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับลูกหนี้ เมื่อศาลรับเรื่องแล้วถึงขั้นตอนนี้ถือว่าลูกหนี้เป็น “ลูกหนี้ระหว่างการบริหาร” (Debtor in possession) ซึ่งหมายความว่าลูกหนี้สามารถควบคุมทรัพย์สินในระหว่างการบริหารปรับโครงสร้างองค์กรภายใต้ Chapter 11 นี้ โดยไม่จำเป็นต้องมีการแต่งตั้ง Trustee และลูกหนี้จะเป็นผู้บริหารธุรกิจเอง ลูกหนี้จะอยู่ในสถานะนี้จนกว่ามี

การรับแผนการปรับโครงสร้างองค์กร หรือมีการจำหน่ายคดีไปสู่ Chapter 7 สำหรับบางกรณีอาจมีการแต่งตั้ง Trustee เพื่อเข้ามาบริหารคดี ในช่วงเวลานี้ ลูกหนี้หรือ Trustee จะมีอำนาจที่เรียกว่า “Avoiding Power” ในการยกเลิก (Undo) เพื่อยกเลิกการโอนย้ายเงินหรือทรัพย์สินที่เกิดขึ้นก่อนการยื่นคำร้อง เพื่อให้กลับไปอยู่ในสถานะ Disgorgement เพื่อนำไปรวมกับทรัพย์สินอื่นในการชำระหนี้ให้กับเจ้าหนี้ได้ ปกติมักใช้กับการโอนย้ายทรัพย์สินที่เกิดขึ้นก่อนการยื่นคำร้อง 90 วัน ยกเว้น การโอนย้ายให้กับบุคคลภายใน (Insider)

เมื่อมีการยื่นคำร้อง จะเกิดสภาพการพักชำระหนี้ชั่วคราว (Automatic Stay) คือภาวะที่ต้องหยุดการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน เช่นการเก็บหนี้ การปิดกิจการ การโอนย้ายทรัพย์สิน ที่มีอยู่ก่อนการยื่นขอล้มละลายต่อศาล เพื่อให้ลูกหนี้มีโอกาสในการต่อรองเพื่อแก้ปัญหาความยุ่งยากทางการเงินของลูกหนี้ อย่างไรก็ตามเจ้าหนี้ที่มีหลักประกันอาจขอยกการบังคับนี้หากลูกหนี้ไม่มีเหลือส่วนทุนในทรัพย์สิน และทรัพย์สินที่มีไม่จำเป็นต้องใช้ในการปรับโครงสร้างองค์กร เพื่อให้เจ้าหนี้สามารถเข้าถึงและจำหน่ายทรัพย์สินนั้นได้

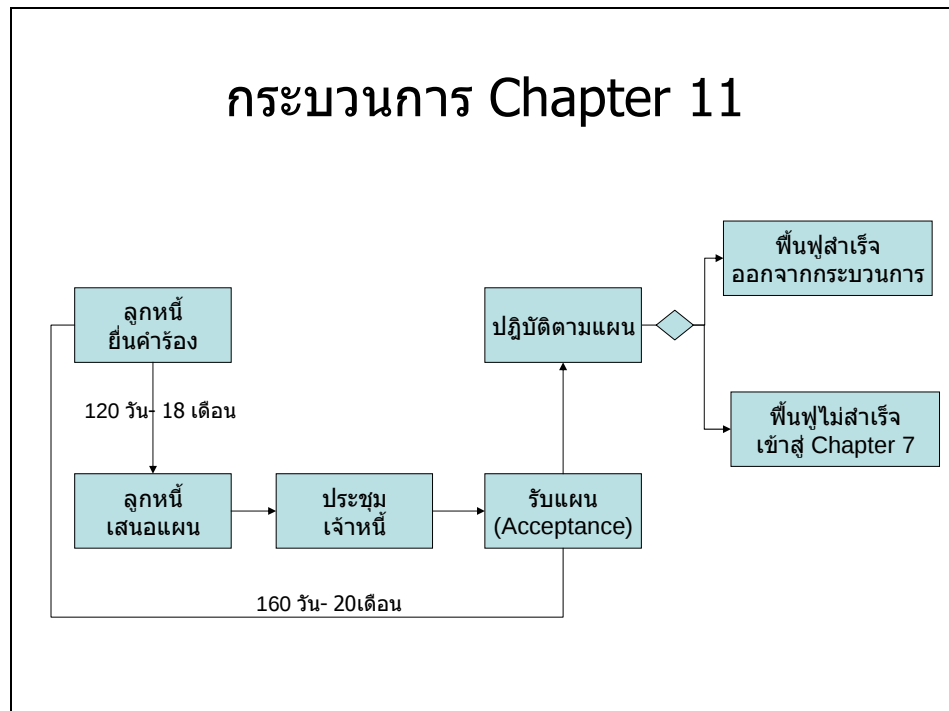
หลังจากนั้นลูกหนี้มีเวลา 120 วันในการเสนอแผน ซึ่งอาจขยายเวลาได้โดยคำสั่งของศาล แต่ปกติจะไม่เกิน 18 เดือน หากพ้นกำหนด เจ้าหนี้ หรือ Case Trustee จะเป็นผู้ยื่นแผนแข่ง ปกติ U.S. Trustee จะไม่เป็นผู้ยื่นแผน โดยในการยื่นคำขอจะต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สิน หนี้สิน กิจกรรมทางธุรกิจ ที่เพียงพอ โดยต้องมีแผนงานเกี่ยวกับการชำระหนี้แต่ละราย เพื่อให้เจ้าหนี้สามารถตัดสินใจเกี่ยวกับแผนงานของลูกหนี้ได้ หลังจากนั้นศาลจะให้เจ้าหนี้แต่ละรายลงคะแนนเสียงก่อนที่จะตัดสินใจว่าจะรับ (Acceptance) แผนหรือไม่

ผู้บริหารการล้มละลาย หรือที่เรียกว่า U.S. Trustee หรือ Bankruptcy Administrator ซึ่งเป็นหน่วยงานบริหารของกระทรวงยุติธรรม เป็นผู้มีความสำคัญในการติดตามความก้าวหน้าของกรณีใน Chapter 11 และให้คำแนะนำในการบริหารงาน โดยจะเป็นผู้ติดตามการดำเนินงานของลูกหนี้ การส่งรายงาน และการชำระค่าธรรมเนียม โดยลูกหนี้ต้องจ่ายค่าธรรมเนียมให้กับ U.S. Trustee ซึ่งจำนวนขึ้นกับจำนวนเงินที่ขอเบิก หากลูกหนี้ไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามข้อกำหนด U.S. Trustee อาจยื่นต่อศาลขอเปลี่ยนสภาพลูกหนี้ไปสู่ Chapter อื่น หรือจำหน่ายคดี นอกจากนี้ อาจมีการแต่งตั้ง Case Trustee (ในบางที่ใช้คำว่า Trustee) เพื่อเข้าบริหารงาน และตรวจสอบการดำเนินงานของลูกหนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่มีการทุจริต ไม่ซื่อสัตย์ ไร้ประสิทธิภาพ หรือบริหารงานอย่างไม่เหมาะสม และบางกรณีโดยการอนุมัติของศาล อาจมีการแต่งตั้ง ผู้ตรวจสอบ (Examiner) เพื่อตรวจสอบก็ได้

คณะกรรมการของเจ้าหนี้ (Creditors' Committee) เป็นอีกผู้หนึ่งที่มีความสำคัญใน Chapter 11 แต่งตั้งโดย U.S. Trustee ซึ่งปกติจะแต่งตั้งจากเจ้าหนี้ที่ไม่มีหลักประกันที่มีจำนวนมาก 7 อันดับแรก มีหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินงานของลูกหนี้ และมีส่วนร่วมในการกำหนดแผน รวมทั้งสามารถจ้างทนายความโดยการอนุมัติของศาลช่วยดำเนินงาน เพื่อปกป้องให้ลูกหนี้มีการบริหารงานอย่างเหมาะสม

ลูกหนี้ต้องจ่ายค่าธรรมเนียมให้กับผู้เกี่ยวข้องข้างต้น เป็นงวดๆ ตามที่ได้รับอนุมัติจากศาล

กระบวนการ Chapter 11

ในการยื่นเสนอแผน ลูกหนี้ต้องจัดทำข้อมูลที่เพียงพอต่อการตัดสินใจของผู้เรียกร้องหรือเจ้าหนี้ และศาลจะเรียกการพิจารณาได้ส่วนเพื่อพิจารณาอนุมัติแผน แต่ในกรณีที่เป็นกรยื่นแผนแบบ Pre-Packaged ซึ่งเป็นการหารือกันระหว่างลูกหนี้และเจ้าหนี้รายสำคัญก่อนการยื่นเสนอแผนก็ไม่ต้องมีการได้ส่วน หลังจากนั้นจะมีการส่งแผนที่อนุมัติแล้วให้กับ U.S. Trustee และเจ้าหนี้ และภายใน 160 วัน ต้องมีการอนุมัติแผน หรืออาจขยายได้เป็น 20 เดือน ซึ่งปกติลูกหนี้จะเป็นผู้ขอขยายเวลาในการยื่นคำร้องเพื่อมิให้มีผู้อื่นยื่นแผนแข่งขัน หากกระบวนการเหล่านี้ไม่แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด คณะกรรมการเจ้าหนี้ หรือเจ้าหนี้ อาจยื่นแผนแข่งขันกับกลุ่มอื่นๆ รวมถึง Trustee ได้ โดยการรับแผนจะกระทำต่อเมื่อมีเจ้าหนี้ที่มีมูลหนี้อย่างน้อย 2 ใน 3 ของมูลค่า และ 1 ใน 2 ของจำนวนเจ้าหนี้ยอมรับ หากมีผู้เสนอแผนมากกว่า 1 ราย ศาลจะพิจารณาเลือกแผนที่ มีประโยชน์ต่อเจ้าหนี้มากกว่า และเจ้าหนี้ที่ต้องการโต้แย้งแผน ต้องกระทำก่อนการรับแผน

ในระหว่างการพิจารณาและดำเนินกระบวนการ กิจกรรมทางธุรกิจต่างๆ ยังสามารถดำเนินไปได้ และไม่ทำให้ผู้บริหารของกิจการหมดอำนาจ ธุรกิจยังคงสามารถดำเนินไปได้ตามปกติ รวมทั้งไม่ส่งผลกระทบต่อ บริษัทลูกที่อยู่ในต่างประเทศ เนื่องจากศาลสหรัฐอเมริกาไม่มีอำนาจสั่งการหรือบังคับบริษัทในต่างประเทศ เว้นแต่บางประเทศที่ยอมรับ เช่นบางประเทศในยุโรป ซึ่งมีส่วนน้อย

ลูกหนี้มีสิทธิเด็ดขาด 1 ครั้ง ในการขอเปลี่ยนกรณีจาก Chapter 11 เป็น Chapter 7 เว้นแต่

- (1) ลูกหนี้ไม่ได้เป็นลูกหนี้ระหว่างการพิทักษ์
- (2) เป็นการยื่นโดยไม่สมัครใจ
- (3) เป็นกรณีที่เปลี่ยนจาก Chapter อื่นมาเป็น Chapter 11 ที่ไม่ใช่การร้องขอของลูกหนี้

ทั้งนี้ ลูกหนี้ใน Chapter 11 ไม่มีสิทธิในการขอจำหน่ายคดี แต่ผู้มีส่วนได้เสียอาจยื่นขอจำหน่ายคดี หรือเปลี่ยนเป็น Chapter 7 ต่อศาล โดยศาลจะเป็นผู้พิจารณาแนวทางที่จะเป็นประโยชน์แก่เจ้าหนี้มากที่สุด

ใน Chapter 11 อนุญาตให้ทำแผนจำหน่ายทรัพย์สิน ซึ่งจะมีผลให้สามารถจำหน่ายทรัพย์สินได้มูลค่า มากกว่าการจำหน่ายทรัพย์สินตาม Chapter 7 และลูกหนี้มีบทบาทในการจำหน่ายทรัพย์สินมากกว่า Chapter 7

หลังการรับแผน จะเป็นการปลดลูกหนี้จากสัญญาหนี้สินที่มีขึ้นก่อนหน้า โดยลูกหนี้ต้องทำแผนการชำระหนี้ ซึ่งจะบังคับใช้แทนสัญญาเดิม ซึ่งหลังจากการยอมรับแผนแล้ว อาจมีการแก้ไขแผนได้ ถ้ายังไม่มี การดำเนินการอย่างเป็นสาระสำคัญ (Substantial Consummation) หลังจากนั้นศาลจะเป็นผู้มีอำนาจในการจัดการทรัพย์สิน รวมถึงการตัดสินใจเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับการเรียกร้อง หรือการเปลี่ยนแปลงต่างๆ โดยลูกหนี้ หรือ Trustee ต้องรายงานความก้าวหน้าต่อศาล

หลังการรับแผนแล้ว ผู้เกี่ยวข้องสามารถขอยกเลิกได้ภายใน 180 วัน โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาล ศาลจะเป็นผู้พิจารณาการปิดคดีเมื่อการบริหารครบถ้วนแล้ว (Fully Administered)

ข้อดีของ Chapter 11

- (1) ทำให้บริษัทที่มีปัญหาได้รับโอกาสในการเริ่มกิจการใหม่ “Fresh Start” หมายถึงการให้โอกาสในการรวบรวมหนี้ทั้งหมดที่มีก่อนยื่นคำร้อง มาทำแผนปรับโครงสร้างหนี้ ซึ่งอาจนำไปสู่การลดหนี้บางส่วน การแปลงหนี้เป็นทุน รวมทั้งการปรับระยะเวลาชำระหนี้ที่เหมาะสมกับความสามารถทางธุรกิจ
- (2) บริษัทได้รับการระงับการบังคับชำระหนี้ (Breathing Spell) ทันทีที่ยื่นขอเข้า Chapter 11 จะเกิดการพักการชำระหนี้ชั่วคราว (Automatic Stay) หมายถึง เจ้าหนี้ของบริษัทที่มีหนี้ก่อนวันที่มีการยื่น จะไม่สามารถบังคับชำระหนี้กับบริษัทได้ ต้องหยุดทุกอย่างและรอให้บริษัทตั้งตัวได้ก่อน ซึ่งดีสำหรับบริษัทที่เริ่มมีการฟ้องร้อง ช่วยให้บริษัทมุ่งเน้นการทำแผนธุรกิจเพื่อให้อยู่รอด
- (3) บริษัทได้รับโอกาสในการปฏิเสธสัญญาหรือสัญญาเช่าที่ไม่ก่อให้เกิดกำไร หมายถึง การให้โอกาสบริษัทที่จะผิดสัญญา กฎหมาย Chapter 11 ให้โอกาสกับบริษัทที่มีภาระกับสัญญาใด สัญญาหนึ่งซึ่งไม่ก่อให้เกิดกำไร เช่น กรณีสัญญาเช่าพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง ซึ่งไม่มีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่นั้น Chapter 11 ให้สิทธิ์บริษัทที่จะพิจารณาประโยชน์ทางธุรกิจที่บริษัทพึงได้รับ หากประโยชน์น้อยกว่าภาระอย่างเห็นได้ชัด บริษัทมีสิทธิ์ที่จะพิจารณายกเลิกสัญญานั้น
- (4) การใช้ผิดของเจ้าหนี้ส่วนมากผูกพันเจ้าหนี้ส่วนน้อย Chapter 11 ให้โอกาสบริษัทในการที่จะกลับมาเริ่มต้นธุรกิจ โดยสามารถที่จะจัดทำแผน และนำเข้าสู่ที่ประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณา หากที่ประชุมเจ้าหนี้พิจารณาและผ่านแผนตามการลงมติเสียงข้างมากตามที่กฎหมายกำหนด กฎหมายให้โอกาสบริษัทนั้นในการปรับโครงสร้าง เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการภาระหนี้สิน เพื่อให้ธุรกิจดำเนินต่อไปได้ในอนาคต และเกิดความชัดเจนมากขึ้น

- (5) การให้สิทธิบริษัทในการพิจารณาโอนขายธุรกิจบางส่วน หรือทรัพย์สินบางส่วนของตน ภายใต้กฎหมายฟื้นฟูกิจการ (Section 363 Sale) โดยที่ไม่มีภาระติดพัน เป็นการให้อิทธิพลบริษัทในการแยกธุรกิจที่ออกจากธุรกิจที่ไม่ดี ซึ่งเป็นที่นิยมค่อนข้างมาก
- (6) Chapter 11 เป็นกระบวนการที่มีความยืดหยุ่นมาก โดยที่ศาลจะมีอำนาจในการออกคำสั่งใดๆ เพื่อประโยชน์ของการรวมกิจการตาม Chapter 11 ที่สามารถช่วยเหลือการฟื้นฟูกิจการของบริษัทให้ธุรกิจสามารถดำเนินต่อไปได้
- (7) ได้รับข้อยกเว้นจากกฎหมายหลักทรัพย์ ช่วยให้การปรับโครงสร้างทุนและหนี้รวดเร็วขึ้น เช่น การแปลงหนี้เป็นทุน การออกหุ้นเพิ่ม และการควบรวมกิจการ

1.3 Chapter 7

เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายทรัพย์สิน และการชำระหนี้ให้กับเจ้าหนี้ โดยใน Chapter นี้มีข้อยกเว้นต่างๆ มาก ซึ่งลูกหนี้จะต้องศึกษาให้เข้าใจก่อน

ลูกหนี้ที่เป็นองค์กรธุรกิจและต้องการหลีกเลี่ยงการจำหน่ายทรัพย์สินมักเริ่มจาก Chapter 11 ก่อน เพราะใน Chapter ดังกล่าวจะสามารถปรับหนี้ได้ทั้งการลดภาระหนี้ หรือการขยายเวลาชำระหนี้ หรือการปรับโครงสร้างองค์กร วัตถุประสงค์ที่สำคัญคือการปลดหนี้ และให้ลูกหนี้ที่บริสุทธิ์สามารถเริ่มต้นใหม่ได้ (Fresh Start) โดยไม่ต้องรับภาระหนี้ที่ถูกปลดอีกต่อไป (ยกเว้นหนี้สินบางประเภทที่จะไม่มีการปลด เช่น ค่าเลี้ยงดูภาษี) ส่วน Chapter 7 เป็นกระบวนการที่ลูกหนี้ไม่พึงประสงค์จะดำเนินธุรกิจต่อไป

กระบวนการเริ่มจากลูกหนี้ยื่นคำร้องต่อศาล พร้อมรายการทรัพย์สิน หนี้สิน รายได้ ค่าใช้จ่าย สัญญาที่ยังไม่ครบกำหนด จากนั้น ลูกหนี้จะได้สิทธิ Automatic Stay เพื่อหยุดการเรียกเก็บหนี้ หรือการฟ้องร้องของเจ้าหนี้ หลังจากนั้น Case Trustee ซึ่งแต่งตั้งโดย U.S. Trustee จะเป็นผู้บริหารคดี และจะนัดประชุมเจ้าหนี้ และให้ลูกหนี้สาบานตนพร้อมตอบคำถามต่างๆ ของ Trustee และเจ้าหนี้ โดย Case Trustee จะถามคำถามต่างๆ เพื่อให้เจ้าหนี้เข้าใจสภาพที่แท้จริงและผลที่จะตามมา และเพื่อให้ศาลมีความเป็นอิสระ ผู้พิพากษาจะไม่เข้าร่วมประชุมด้วย เจ้าหนี้ที่ไม่มีหลักประกันหากต้องการจะเรียกร้องสิทธิต้องยื่นภายใน 180 วัน หลังกำหนดการประชุมครั้งแรก

เมื่อเริ่มต้น จะมีการตั้งองค์กร (Estate) เพื่อเป็นนิติบุคคลชั่วคราวในการครอบครองทรัพย์สินของลูกหนี้ รวมถึงทรัพย์สินของลูกหนี้ที่เป็นเจ้าของร่วมกับผู้อื่น โดย Case Trustee จะเป็นผู้รวบรวมทรัพย์สินเพื่อนำไปจำหน่าย และนำเงินไปจ่ายชำระหนี้ให้กับเจ้าหนี้ ยกเว้นทรัพย์สินที่เป็น Exempt Asset โดยจะต้องจำหน่ายทรัพย์สินให้ดีที่สุด และจ่ายคืนให้กับเจ้าหนี้ที่ไม่มีหลักประกันมากที่สุด ถ้าหากลูกหนี้เป็นองค์กรธุรกิจ ศาลจะให้ Trustee เป็นผู้บริหารธุรกิจในระยะเวลานี้ หากการกระทำเช่นนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อเจ้าหนี้ และช่วยให้การจำหน่ายทรัพย์สินดีขึ้น โดยปกติลูกหนี้จะไม่ใส่ใจกับการจำหน่ายทรัพย์สิน เว้นแต่มีหนี้ที่จะไม่ได้รับการปลด หรือมีทรัพย์สินที่ได้รับการยกเว้นการจำหน่าย (Exempt Property)

เจ้าหนี้ที่มีหลักประกันมีสิทธิเรียกร้องในทรัพย์สินที่เป็นประกันแม้จะมีการจำหน่ายคดีแล้ว หากลูกหนี้ต้องการถือครองทรัพย์สินนั้นต่อไป โดยลูกหนี้ต้องให้คำมั่นเพื่อยอมรับสภาพหนี้กับเจ้าหนี้ และสัญญาจะชำระหนี้ทั้งหมดหรือบางส่วน โดยลูกหนี้จะต้องยื่นขอก่อนการจำหน่ายคดี

ศาลอาจไม่จำหน่ายคดีหากลูกหนี้ไม่สามารถดำเนินการตามคำสั่งศาล หรือไม่สุจริต รวมทั้งอาจร้องขอคืนคดีที่จำหน่ายแล้วหาก Trustee เจ้าหนี้ หรือ U.S. Trustee ร้องขอ หากพบว่าการทุจริตของลูกหนี้

เมื่อจำหน่ายคดีแล้ว เจ้าหนี้จะไม่สามารถเรียกชำระหนี้จากลูกหนี้ได้อีก ยกเว้นหนี้สินบางประเภทหนี้เหล่านี้ลูกหนี้ยังต้องรับภาระต่อหากไม่สามารถชำระให้หมดในมาตรานี้

แม้กฎหมายจะอนุญาตให้ลูกหนี้เปลี่ยนจาก Chapter 7 เป็น Chapter 11 ได้ แต่ยังไม่เคยเกิดขึ้น เพราะไม่ต้องการให้ลูกหนี้เปลี่ยนมาตราหลายครั้ง

1.4 การจำหน่ายคดี

การจำหน่ายคดี จะช่วยให้ลูกหนี้อ่อนภาระจากการเป็นหนี้บางประเภท โดยเจ้าหนี้จะไม่สามารถเรียกร้องหนี้ได้อีก ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินคดีทางกฎหมาย หรือโดยการสื่อสาร เช่น โทรศัพท์ จดหมาย หรือการทวงซึ่งหน้า เว้นแต่กรณีที่มีทรัพย์สินที่ต้องจำหน่ายเพื่อชำระต่างหาก (Lien)

ศาลจะเป็นผู้สั่งจำหน่ายคดี สำหรับกรณี Chapter 11 จะสั่งเมื่อได้ดำเนินการตามแผนงานเสร็จสิ้น สำหรับกรณี Chapter 7 ศาลมักจะสั่งจำหน่ายคดีเมื่อครบกำหนดเวลา เว้นแต่กรณีที่ลูกหนี้ไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งเกี่ยวกับการบริหารการเงินได้

เมื่อมีการจำหน่ายคดี เจ้าหนี้ที่จะส่งหนังสือแจ้งเจ้าหนี้ทุกคน Trustee และทนายความของทุกฝ่าย เพื่อให้ทราบว่าหนี้ต่างๆ เป็นอันยุติหากยังมีความพยายามเรียกเก็บถือเป็นการปฏิบัติฝ่าฝืนกฎหมายจะได้รับโทษ

อย่างไรก็ตาม เจ้าหนี้มีสิทธิในการขอยับยั้งการจำหน่ายคดี หากมีข้อมูลเพิ่มเติม ซึ่งศาลจะเป็นผู้พิจารณา โดยทั่วไปศาลจะระงับเมื่อลูกหนี้ไม่สามารถเสนอเอกสารด้านภาษี การโอนย้ายหรือปกปิดทรัพย์สิน การหลอกลวงเจ้าหนี้ ทำลายสมุดบัญชี การไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาล เป็นต้น โดยผู้ยับยั้งต้องเป็นผู้พิสูจน์หลักฐาน

ศาลจะไม่จำหน่ายคดีของลูกหนี้เดียวกันหากได้มีการจำหน่ายคดีตาม Chapter 7 และ Chapter 11 ภายใน 8 ปี และในกรณีอื่นๆ ที่อาจมีจำนวนปีที่ไม่เท่ากัน

กฎหมายกำหนดให้ลูกหนี้ยังต้องจ่ายหนี้บางประเภทโดยไม่มีการปลดหนี้ เช่น ภาษี ค่าเลี้ยงดูและค่ารักษาพยาบาลคู่สมรสและบุตร ค่าสินไหมจากการทำให้เกิดความสูญเสียแก่ผู้อื่น ค่าเบี้ยประกันเพิ่มเติมแก่ราชการ เงินกู้หรือการค้ำประกันเงินกู้จากรัฐบาล ค่าสินไหมจากอุบัติเหตุทางรถยนต์ที่ผู้ขับขี่มีเงินมาจากสุราและสารต่างๆ และค่าธรรมเนียมที่พักอาศัย เป็นต้น นอกจากนี้ หนี้ที่เกิดจากการทุจริต และหนี้จากคำสั่งศาลอื่น ก็จะไม่ถูกปลดโดยเจ้าหนี้ต้องยื่นคำร้องต่อศาล

ศาลอาจฟื้นคดี หากได้รับการร้องเรียนจาก Trustee เจ้าหนี้ หรือ US Trustee ในกรณีที่ลูกหนี้มีการกระทำอันเป็นทุจริต

เมื่อศาลจำหน่ายคดีไปแล้ว แต่ปรากฏว่ามีเจ้าหนี้เรียกร้องการชำระหนี้ ให้ลูกหนี้ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อบังคับให้ระงับการกระทำดังกล่าว ซึ่งเจ้าหนี้ก็จะถูกลงโทษโดยการปรับ

บุคคลธรรมดาที่ล้มละลายจะต้องได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป และห้ามหน่วยงานของรัฐไล่ออก หรือการปฏิเสธการรับเข้าทำงาน การต่ออายุใบอนุญาตต่างๆ รวมถึงหน่วยงานเอกชนก็ห้ามรังเกียจบุคคลล้มละลายเพียงเพราะเป็นบุคคลล้มละลายเท่านั้น

1.5 ผลกระทบกับการดำเนินธุรกิจของบริษัทในเครือที่อยู่ในประเทศไทย

การที่บริษัทแม่ในสหรัฐอเมริกาต้องเข้าสู่กระบวนการมาตรา 11 จะไม่มีผลกระทบทางกฎหมายโดยตรงกับบริษัทในเครือที่อยู่ในประเทศไทย เพราะเป็นนิติบุคคลแยกจากกันโดยอิสระ หากบริษัทแม่ที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาจะต้องเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการ ก็ต้องพิจารณาว่าบริษัทลูกในประเทศไทยมีความจำเป็นด้วยหรือไม่ หากไม่มีความจำเป็น ธุรกิจสามารถดำเนินไปได้ หนี้ของบริษัทแม่ไม่ได้เป็นหนี้ของบริษัทลูก เว้นแต่บริษัทลูกไปให้การค้ำประกัน ดังนั้นจึงไม่กระทบกับบริษัทลูกในไทย เพราะศาลล้มละลายในสหรัฐอเมริกามีอำนาจพิจารณาคดีในสหรัฐอเมริกาเท่านั้น เว้นแต่บางประเทศที่ยอมรับและปฏิบัติตามคำพิพากษา หรือปฏิบัติตามคำสั่งของศาลสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีเป็นส่วนน้อย ในส่วนของหุ้นหรือโครงสร้างหุ้น กรณีบริษัทแม่ในสหรัฐอเมริกาต้องการที่จะขายหุ้นในบริษัทลูกก็สามารถทำได้ โดยไม่จำเป็นต้องเข้าสู่กระบวนการมาตรา 11 ก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องพิจารณาว่าบริษัทในไทยเป็น Majority Owned โดยสหรัฐอเมริกาหรือไม่ เพราะสหรัฐอเมริกากับไทยมี Treaty of Amity หรือสนธิสัญญาความร่วมมือระหว่างประเทศ ฉะนั้นบริษัทสหรัฐอเมริกาที่เข้ามาตั้งบริษัทในเมืองไทยแล้วถือหุ้น Majority Owned สามารถทำธุรกิจในเมืองไทยได้โดยไม่ต้องขออนุญาตเป็นกรณีพิเศษ

2. กระบวนการฟื้นฟูกิจการและล้มละลายของไทย

สำหรับในประเทศไทย ได้มีการกำหนดพระราชบัญญัติล้มละลายปี 2483 ซึ่งต่อมาได้มีการปรับปรุงหลายครั้งอย่างต่อเนื่อง จากวัตถุประสงค์เดิมที่มีการกำหนดเพียงเรื่องการล้มละลายก็ได้มีการเพิ่มเติมเรื่องการฟื้นฟูกิจการในปี 2541 (พระราชบัญญัติล้มละลาย ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2541) โดยโครงสร้างของกฎหมายดังกล่าวมีแนวทางคล้ายกับกฎหมายของสหรัฐอเมริกา

2.1 กระบวนการฟื้นฟูกิจการ

กระบวนการฟื้นฟูกิจการเริ่มจากเจ้าหนี้ ลูกหนี้ หรือหน่วยงานของรัฐเป็นผู้ร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ไม่ว่าลูกหนี้จะถูกฟ้องล้มละลายแล้วหรือไม่ โดยลูกหนี้ต้องมีหนี้เป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสิบล้านบาท โดยผู้ร้องขอจะขอถอนคำร้องไม่ได้เว้นแต่ศาลจะอนุญาต และหากศาลมีคำสั่งฟื้นฟูกิจการแล้วศาลจะอนุญาตให้ถอนคำร้องไม่ได้

เมื่อศาลได้รับคำร้องแล้วจะจัดให้มีการไต่สวนเป็นการด่วน โดยนับตั้งแต่วันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องจนถึงวันครบกำหนดระยะเวลาตามแผน หรือวันที่ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน หรือวันที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอ หรือจำหน่ายคดี หรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการหรือพิทักษ์ทรัพย์ จะเกิดภาวะคล้ายกับภาวะ Automatic Stay คือมิให้มีการฟ้องร้องเลิกนิติบุคคล ห้ามฟ้องคดีเพ่งถำมูลหนี้เกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน ห้ามเจ้าหนี้บังคับชำระหนี้ ห้ามการจ่าย โอน เช่า ก่อหนี้ หรือกระทำการใดๆ ที่ก่อให้เกิดภาระในทรัพย์สิน นอกจากที่จำเป็นต่อการทำการค้าตามปกติของลูกหนี้ เป็นต้น

เพื่อประโยชน์แห่งการฟื้นฟู กำหนดให้มีผู้ทำแผน โดยลูกหนี้อาจเป็นผู้เสนอ แต่หากเจ้าหนี้ไม่น้อยกว่าสองในสามไม่เห็นด้วย เจ้าหนี้อาจกำหนดให้บุคคลอื่นเป็นผู้ทำแผนหรือในกรณีที่ลูกหนี้ไม่เสนอเจ้าหนี้จะเป็นผู้เลือกด้วยมติเห็นชอบจากเจ้าหนี้เสียงข้างมาก และศาลจะแต่งตั้งผู้ทำแผน เพื่อทำแผนปรับโครงสร้างหนี้หรือแผนฟื้นฟูกิจการ และเสนอเจ้าหนี้เพื่อยอมรับแผน เมื่อแผนผ่านการอนุมัติจากศาลจึงเริ่มดำเนินการตามแผน ซึ่งอาจมีการปรับลดยอดหนี้ ปรับหนี้หรือปรับโครงสร้างหนี้ ด้วยวิธีการต่างๆ รวมไปถึงการหาผู้ลงทุนใหม่เพื่อให้บริษัทแข็งแกร่งและสามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ โดยหากยังไม่มีผู้แต่งตั้งผู้ทำแผน ให้อำนาจการจัดการของผู้บริหารสิ้นสุดลงและศาลจะเป็นผู้แต่งตั้งผู้บริหารชั่วคราวภายใต้การกำกับดูแลของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ และเมื่อศาลมีคำสั่งแต่งตั้งผู้ทำแผนแล้ว ให้อำนาจหน้าที่ในการจัดการและทรัพย์สินของลูกหนี้ และบรรดาสิทธิตามกฎหมายของผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ ยกเว้นสิทธิที่จะได้รับเงินปันผลตกแก่ผู้ทำแผน

อย่างไรก็ตาม หากมีการฉ้อฉล หรือมีการกระทำของลูกหนี้ที่มีจุดมุ่งหมายให้เจ้าหนี้คนใดคนหนึ่งได้เปรียบเจ้าหนี้อื่นในระหว่างสามเดือนก่อนมีการยื่นคำร้อง ศาลมีอำนาจเพิกถอนการกระทำหรือการโอนดังกล่าวได้ (Undo)

ภายในสามเดือนนับแต่วันโฆษณาคำสั่งตั้งผู้ทำแผนในราชกิจจานุเบกษา ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ นัดประชุมเจ้าหนี้เพื่อมีมติยอมรับแผน โดยมติดอมรับแผนจะต้องเป็น ที่ประชุมเจ้าหนี้ทุกกลุ่ม หรือที่ประชุม เจ้าหนี้หนึ่งกลุ่มซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบ และศาลจะเป็นผู้มีคำสั่งเห็นชอบแผน

หลังจากศาลมีคำสั่งเห็นชอบแผน จะไม่มีผลเปลี่ยนแปลงในความรับผิดชอบของบุคคลซึ่งเป็น หุ้นส่วนกับลูกหนี้ หรือผู้ร่วมรับผิดชอบ หรือผู้ค้ำประกันในหนี้ที่มีอยู่ก่อนหน้า โดยไม่ต้องรับผิดชอบในหนี้นั้นเช่นกัน

ถ้าผู้บริหารของลูกหนี้ ผู้บริหารแผน หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เห็นว่า การฟื้นฟูกิจการได้ดำเนิน เป็นผลสำเร็จให้รายงานขอให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ แต่หากเมื่อระยะเวลาสิ้นสุดลงและยังไม่เป็น ผลสำเร็จ ให้รายงานศาลทราบภายในสิบสี่วันเพื่อให้ศาลไต่สวน โดยหากศาลเห็นสมควรให้ลูกหนี้ล้มละลาย ให้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด แต่หากศาลไม่เห็นสมควรให้ลูกหนี้ล้มละลายก็ให้มีคำสั่งยกเลิกการ ฟื้นฟูกิจการ

2.2 กระบวนการล้มละลาย

ในกฎหมายไทย ผู้ยื่นขอให้ลูกหนี้ล้มละลายได้แก่

- (1) เจ้าหนี้ เมื่อลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัว และลูกหนี้ที่เป็นนิติบุคคลเป็นหนี้ไม่น้อยกว่าสองล้านบาท
- (2) ผู้ชำระบัญชีของนิติบุคคล ถ้าปรากฏว่าเงินลงทุน หรือเงินค่าหุ้นได้ใช้เสร็จหมดแล้วสินทรัพย์ก็ ยังไม่พอหนี้สิน

ตราบดีที่ลูกหนี้ยังไม่ถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด เจ้าหนี้คนหนึ่งคนใดจะฟ้องลูกหนี้เป็นคดี ล้มละลายก็ได้ แต่เมื่อศาลได้สั่งในคดีใดคดีหนึ่งให้พิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดแล้ว ให้จำหน่ายคดีล้มละลายที่เจ้าหนี้ อื่นฟ้องลูกหนี้คนเดียวกันนั้น

เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์จะยื่นคำขอให้พิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ชั่วคราวก่อนก็ได้ โดยเมื่อศาลเห็นชอบให้ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นผู้รวบรวมทรัพย์สินของลูกหนี้ โดยมีให้ขาย เว้นแต่เป็นของเสียง่าย และห้าม ลูกหนี้กระทำการใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินหรือกิจการของตน เว้นแต่ได้รับความเห็นชอบจากศาล เจ้าพนักงาน พิทักษ์ทรัพย์ ผู้จัดการทรัพย์ หรือที่ประชุมเจ้าหนี้

เมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดแล้วให้ลูกหนี้ไปสาบานตัวภายใน 24 ชั่วโมงเพื่อแจ้งว่ามีหุ้นส่วน กับผู้ใด และภายใน 7 วัน ต้องไปสาบานตัวเพื่อยืนยันคำชี้แจงเกี่ยวกับทรัพย์สิน

ที่ประชุมเจ้าหนี้อาจลงมติตั้งกรรมการเจ้าหนี้ 3-7 คน คน เพื่อทำการแทนเจ้าหนี้ในกิจการต่างๆ

ลูกหนี้อาจยื่นขอประนอมหนี้ก่อนการล้มละลาย โดยต้องมีความเห็นชอบจากเจ้าหนี้ 2 ใน 3 ของมูล หนี้ให้ความเห็นชอบ และหากศาลเห็นชอบ จะผูกมัดเจ้าหนี้ทั้งหมดในเรื่องหนี้ ยกเว้นหนี้ที่ไม่อาจหลุดพ้น จากล้มละลายได้ (ได้แก่ หนี้เกี่ยวกับภาษีอากร และหนี้ที่เกิดจากการทุจริตฉ้อโกงของผู้ล้มละลาย)

ศาลจะเป็นผู้พิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย โดยมีผลตั้งแต่วันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์

3. เปรียบเทียบกฎหมายของสหรัฐอเมริกาและไทย

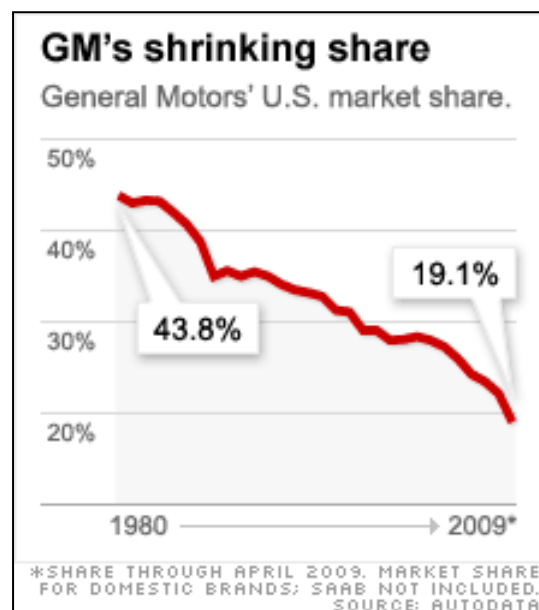
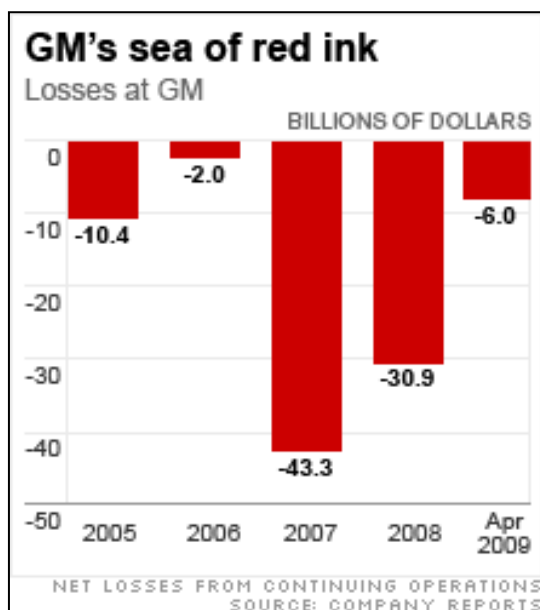
- จะเห็นว่า กฎหมายของสหรัฐอเมริกาและไทยมีส่วนที่คล้ายกันในกระบวนการหลายประการ ยกเว้น
- (1) การยื่นขอล้มละลาย กฎหมายของสหรัฐอเมริกาเปิดโอกาสให้ลูกหนี้เป็นผู้ยื่นคำร้องได้เอง แต่ของไทย ต้องดำเนินการโดยเจ้าหนี้ หรือผ่านกระบวนการชำระบัญชีก่อน ส่วนการยื่นขอฟื้นฟูกิจการ เปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายเป็นผู้ยื่นคำร้องได้เช่นกัน
 - (2) การบริหารธุรกิจภายหลังยื่นขอฟื้นฟูกิจการ กฎหมายสหรัฐอเมริกายังให้อำนาจแก่ผู้บริหารขององค์กรธุรกิจเป็นผู้ดำเนินงานต่อไปได้ แต่ส่วนของไทย ต้องมีการเสนอผู้ทำแผนและบริหารแผน ซึ่งต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าหนี้ และมีคำสั่งแต่งตั้งจากศาล

การเปรียบเทียบกฎหมายของสหรัฐอเมริกาและกฎหมายไทย

ประเด็น	การฟื้นฟูกิจการ		การล้มละลาย	
	สหรัฐฯ Chapter 11	ไทย หมวด 3/1	สหรัฐฯ Chapter 7	ไทย หมวด 1 และหมวด 3
1. จุดมุ่งหมาย	ให้มีการดำเนินธุรกิจต่อ		ปลดหนี้ เพื่อให้ลูกหนี้เริ่มต้นใหม่ได้	ชำระหนี้ให้กับเจ้าหนี้
2. การปกป้องธุรกิจของลูกหนี้	ธุรกิจยังดำเนินต่อระหว่างกระบวนการพิจารณาโดยดำเนินการตามแผน		ธุรกิจยังดำเนินต่อไปได้	หยุดการดำเนินกิจการหากศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์
3. การบริหารธุรกิจ	ผู้บริหารของลูกหนี้ยังเป็นผู้บริหารธุรกิจ	ศาล แต่งตั้งผู้บริหารแผน ที่ผ่านความเห็นชอบของเจ้าหนี้เป็นผู้บริหารธุรกิจ	มี Trustee เป็นผู้บริหารธุรกิจ และมีการตั้งองค์กร (estate) เพื่อเป็นนิติบุคคลชั่วคราว	หยุดการดำเนินธุรกิจ

4. กรณีศึกษา General Motor Corporation

General Motor Corporation หรือ GM เคยเป็นบริษัทผลิตรถยนต์ที่ใหญ่ที่สุดในโลก แต่ในระยะหลังเริ่มประสบปัญหาการขาดทุน เนื่องจากสัดส่วนในตลาดสหรัฐอเมริกาตกต่ำลง แม้ว่าการประกอบธุรกิจในต่างประเทศจะยังมีผลกำไรอยู่บ้าง ตลอดจนบริษัทในเครือบางบริษัท ได้แก่ Delphi ต้องประสบปัญหาทางการเงินจนเข้าสู่กระบวนการล้มละลาย โดยในปี 2008 ต้องประสบปัญหาทางการเงินอย่างหนัก เนื่องจากไม่มีเงินสดหมุนเวียนในการดำเนินกิจการ และจ่ายให้กับพนักงานตามข้อเรียกร้องของสหภาพแรงงาน รัฐบาลสหรัฐอเมริกาต้องเข้ามาให้การช่วยเหลือเริ่มต้นด้วยเงินงบประมาณ 13.4 พันล้านเหรียญสหรัฐ และต่อมาได้เพิ่มเงินช่วยเหลืออีก 6.0 พันล้านเหรียญสหรัฐ โดยรัฐบาลสหรัฐอเมริกาคำหนดให้ GM ต้องทำแผนฟื้นฟูกิจการเสนอเพื่อขอรับการช่วยเหลือในครั้งต่อไป ในปี 2009 เมื่อรัฐบาลสหรัฐอเมริกายุติการนำของประธานาธิบดีคนใหม่ GM เสนอว่ายังต้องการเงินช่วยเหลืออีก 30 พันล้านเหรียญสหรัฐ และ GM ได้ยื่นขอล้มละลาย บริษัทลูก คือ Saab ในสวีเดน ซึ่งในเดือนมีนาคม 2009 ประธานาธิบดีบารัค โอบามา เห็นว่าแผนฟื้นฟูของ GM ยังไม่เหมาะสม และให้เวลา GM จนถึงวันที่ 1 มิถุนายน 2009 เพื่อทำแผนฟื้นฟูที่เข้มข้น และต้องปรับลดค่าใช้จ่ายอย่างมีนัยสำคัญ ส่งผลให้ผู้บริหารของ GM ต้องลดค่าตอบแทนของผู้บริหารสูงสุด (CEO) ลงเหลือ 1 ดอลลาร์สหรัฐต่อปี และรัฐบาลสหรัฐอเมริกาก็จัดตั้ง Automotive Task Force ในการดูแลกระบวนการ เพราะต้องการให้สามารถรักษาอุตสาหกรรมยานยนต์ของประเทศต่อไป เพื่อช่วยสร้างเศรษฐกิจ การจ้างงาน และชุมชนที่เกี่ยวข้องของประเทศ

ในเดือนเมษายน GM เรียกประชุมผู้ถือหุ้นเพื่อเสนอขอเปลี่ยนหนี้เป็นทุน รวมแล้วเป็นมูลค่า 10% ของส่วนทุน รวมทั้งปรับลดมูลค่าหุ้นสามัญให้เหลือ 1% ของส่วนทุน ซึ่งการเจรจากับเจ้าหนี้ไม่ประสบผล หลังจากนั้น มีการทยอยการเลิกจ้าง ปิดโรงงาน ยกเลิกสัญญากับตัวแทนจำหน่าย และ GM ต้องเร่งดำเนินการ เพื่อให้ทันกับกำหนดเวลาวันที่ 1 มิถุนายน 2009

วันที่ 1 มิถุนายน 2009 GM ยื่นคำร้องขอเข้าสู่กระบวนการ Chapter 11 โดยสมัครใจ ภายใต้ชื่อ Motor Liquidation Company โดยแถลงว่ามีหนี้สิน 172.81 พันล้านเหรียญสหรัฐ และทรัพย์สิน 82.29 พันล้านเหรียญสหรัฐ และเสนอให้รัฐบาลเป็นผู้ถือหุ้นร้อยละ 60 โดยรัฐบาลสหรัฐอเมริกาจะให้เงินช่วยเหลือเพิ่มเติมอีก 30 พันล้านเหรียญสหรัฐในช่วงการฟื้นฟูกิจการ โดยรวมแล้ว รัฐบาลสหรัฐอเมริกาได้ให้เงินช่วยเหลือแก่ GM ประมาณ 50 พันล้านเหรียญสหรัฐ

วันที่ 5 กรกฎาคม 2009 ศาลสหรัฐอเมริกาอนุมัติการขายทรัพย์สินเพื่อจัดตั้งบริษัท General Motor Company เพื่อดำเนินธุรกิจต่อไป โดยยังคง Brand ของ Chevrolet, Cadillac, Buick และ GMC ภายใต้โครงสร้างผู้ถือหุ้น ดังนี้

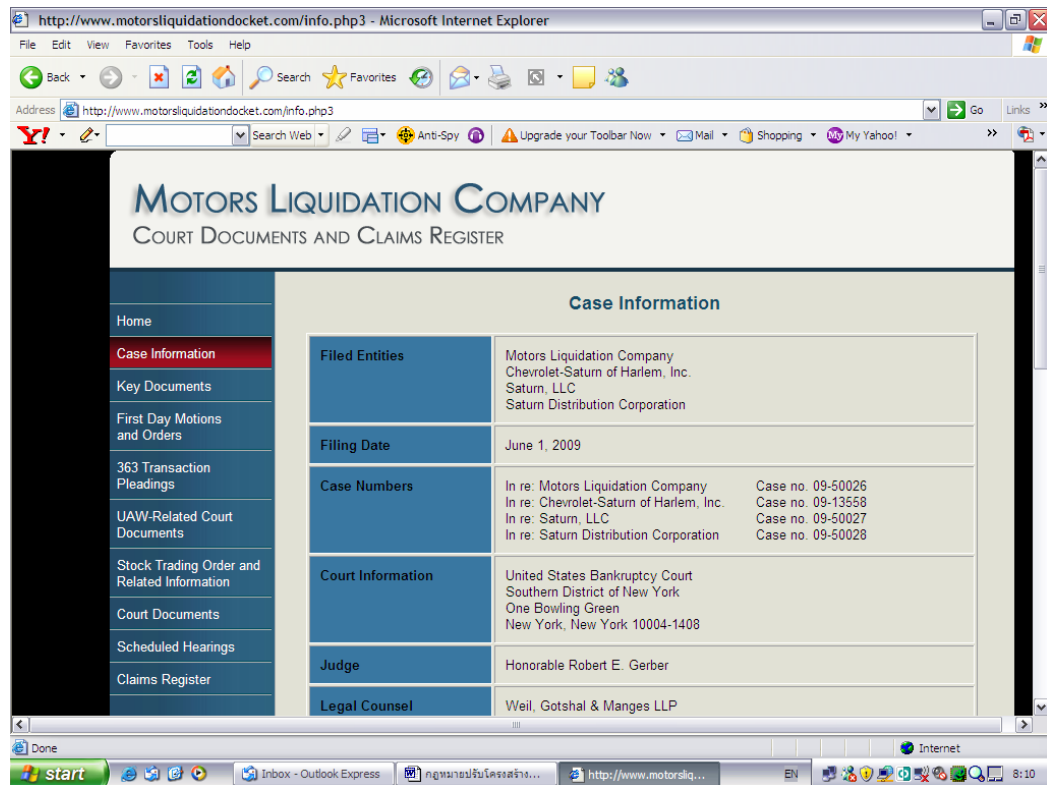
- U.S. Department of the Treasury 60.8%
- UAW Retiree Medical Benefits Trust 17.5%
- Canada and Ontario Governments 11.7%
- The Old GM 10.0%

สำหรับทรัพย์สินส่วนที่เหลือให้บริษัท Motor Liquidation Company จำหน่ายทรัพย์สินตามมาตรา 363 ต่อไป ซึ่งคาดว่าจะใช้เวลาประมาณ 6-18 เดือน

จากกระแสข่าวในช่วงที่ผ่านมา ปรากฏว่ามีผู้เข้าใจไม่ถูกต้องตลอดเวลาว่า GM ได้เข้าสู่กระบวนการล้มละลายมานานแล้ว ด้วยกระแสข่าวที่มีอย่างต่อเนื่อง ทั้งที่จริงแล้ว GM เข้าสู่กระบวนการตามกฎหมายล้มละลายของสหรัฐอเมริกาเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2009 ส่วนการดำเนินการและเจรจาดังกล่าวต่าง ๆ ก่อนหน้านั้นเป็นการต่อรองกับเจ้าหนี้และรัฐบาลเพื่อให้สามารถได้แผนที่ดีที่สุดที่ทุกฝ่ายยอมรับ และให้ธุรกิจสามารถดำเนินต่อไปได้ (Pre-Packaged) แล้วจึงเข้าสู่กระบวนการของศาล แต่ด้วยมีการดำเนินงานมาก่อนหน้านั้น ประกอบกับกฎหมายที่เอื้อต่อการเจรจา ทำให้สามารถใช้เวลาดำเนินการเพียง 38 วัน ก็สามารถจำหน่ายทรัพย์สินที่ดี เพื่อจัดตั้งเป็นบริษัทใหม่ในชื่อ General Motor Company เพื่อดำเนินธุรกิจ ด้วยสถานะทางการเงินที่เข้มแข็งกว่าเดิมต่อไปได้

ในขั้นแรก ที่เริ่มมีการจัดตั้ง Automotive Task Force เพื่อบริหารกระบวนการฟื้นฟูและล้มละลายของ GM และ Chrysler นั้น ภาคอุตสาหกรรมมีความสงสัยว่าการเจรจาของ GM และ Chrysler จะดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ เพราะคณะทำงานมีความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมยานยนต์ รวมทั้งยังขาดประสบการณ์ในอุตสาหกรรมการผลิต และประธานคณะทำงานยังมีความเชื่อมโยงกับการเมืองและไม่เป็นที่ยอมรับจาก Wall Street แต่ในที่สุดคณะทำงานก็สามารถดำเนินงานประสบผลสำเร็จด้วยดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างบริษัทใหม่ที่มีโอกาสใหม่ ซึ่งในกระบวนการทั้งหมดช่วยให้คณะทำงานได้มีประสบการณ์และ

ความรู้เกี่ยวกับภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น ซึ่งเป็นประเด็นที่ผู้เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมเห็นว่าไม่ควรให้สูญเปล่าไป ภาคอุตสาหกรรมเห็นว่าควรให้คณะทำงานนี้มีบทบาทในการเชื่อมโยงระหว่างภาครัฐและผู้ประกอบการยานยนต์ต่อไป (Automotive News, July 27 2009)

MOTORS LIQUIDATION COMPANY
COURT DOCUMENTS AND CLAIMS REGISTER

Case Information

Filed Entities	Motors Liquidation Company Chevrolet-Saturn of Harlem, Inc. Saturn, LLC Saturn Distribution Corporation
Filing Date	June 1, 2009
Case Numbers	In re: Motors Liquidation Company Case no. 09-50026 In re: Chevrolet-Saturn of Harlem, Inc. Case no. 09-13558 In re: Saturn, LLC Case no. 09-50027 In re: Saturn Distribution Corporation Case no. 09-50028
Court Information	United States Bankruptcy Court Southern District of New York One Bowling Green New York, New York 10004-1408
Judge	Honorable Robert E. Gerber
Legal Counsel	Weil, Gotshal & Manges LLP